

Когато единъ раятинъ работи честно и почтено имотъ надъ 25 години, той получава тапия за право на собственостъ. Следнитѣ документи изясняватъ това.

1. *Временна разписка.* (Година 1255 (1839). Раятинъ *Петре Марковъ* има нива въ землището на Султана (хасъ хумаюнъ тарлж), отъ която направилъ лозе и го продалъ на *Измаилъ Адилъ*. Дава се настоящата разписка за платени берии, а документъ (владало) за собственостъ ще получи отъ управата на султанскитѣ имоти.

2. *Владало.* Въ вакъфа на Старата майка султанка въ с. Кжпиново раятинъ отъ Елена на име *Лазаръ* продалъ на *Петко Милевъ* отъ с. Церова Кория лозе около 5 дюлюма съ граници . . . за 400 гроша. Българинъ *Марко Милевъ* заедно съ лозето поема задължението да плаща редовно всѣка година опредѣленото даждие на вакъфа 1274 г. (1857 г.).

Църква „Света Богородица“.

Кжпиново заема дѣсния брѣгъ на рѣката. Мѣстото е вълнообразно: издигатъ се три могили, между които се протѣкватъ низини. Подъ западната могила се намира старата, низка, уземъ-църква, построена, споредъ надписа на западната ѝ врата, въ 1845 година на името Успение Богородично. Сжщата тази църква, споредъ народа, се намира подъ покровителството на света *Петка*. Споредъ преданието, мощитѣ на *Св. Петка* нѣкога били пренесени отъ Търново и преносували въ Кжпиново. Въ паметъ на тази Светица имало

Старото училище; въ лѣво задъ него — старата църква

и малка църквица — параклисъ отъ незапомнени времена. Всѣка година на Петковденъ ставалъ съборъ, на който присжствували много богомолци. Преданието свързва тази почеть съ нѣкои разкази, че на мѣстността Кошитата, гдето преносували нѣкога мощитѣ на *Св. Петка*, ставали чудеса.

Дворътъ на църквата е широкъ, обрасълъ съ морави и е приятенъ за око поради околната растителност. Въ църквата се слиза по нѣколко стжпала. Вжтрешното разпо-